

מסורת הש"ס

(א) פסחוס פ. טוטה כ: [מוספתא דלניס פ"א], (ב) מות ח: א' לעל כח: [עטרין כח: דריט: ז' זכוס נה:] מנחות ה', (ד) לעיל ח., (ה) בדפוס פתן משנ"ע ליתא עזר"י לח"ק, (ו) [מספרא רש"ש], (ז) עז מר"ט,

גוסחת הריב"ן

[א] יטול ליכנס למחנה ליה הא כ"ו משוס דתי מווסקר כפרה כ"ו דלמרת להסם אל פתח פ"ו: [ב] פמ"ח: א' [ג] פתח חל: [ד] ט"ז יטול ליכנס עד שיעריב שמשו קר"ד: ה' דלע"ג: [ו] שלמים: ז' [ז] כפחה היכל כ"ו רכא מרו וימן וכו': ח' [ח] שהשאל מניח מגלחת במדינה ולא כעורה:

הגהרות הב"ח

(א) בששנה על אחד מששנן: (ב) שש"ד"ה י"ג לעולם וכו' והא נמי דלמרת דהבם בכו כתיב אל פתח חל וכו' משמע קר"א אמאי קרי: (א) ד"ח או ח"ט וכו' מועד ממש בפתח ההיכל:

הגהות הגר"א

[א] גמ' א"כ דרך ביוון הוא והכי אמנה מורה כ"ו ק"ו לדרך ביוון דב"י ר' יאשיה ר' יצחק אומר כפ"ל שבמדינה ל"ג: [ב] שם [אוצר דלמתי זומאי קרי ליה חל מועד הא תניא (דהיינו נמי בלשנא קתוא' ובכפרי חלנא בלשנא בתרא. ומשני כ"מ בשש"ס תת"ם לנישן שליטין ג"ת כעיסא ח"ל דליג אף מלש"י ומוס' נהלא דליג ל"כ מוש"פ פי' טלוס עז ז'):

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] תורה' מנדי וכו' פתח חל מועד ר"ל כפ"ל ע"י א"ימ: [ב] ב"אד י"ט"ל דלחא לא לאצטרך לטמא. מיפת לעילתה נמתק ויכ"ל למעט: [ג] ד"ח ה"ג וכו' כיון דמחוסר כפרה ח' חבל חל דק"ל נחמץ. מן מיפת חבל ע"י נחמר נמתק ויכ"ל אפי' ע"י נחמר דק"ל ח"מ: [ד] ב"אד לא כוז דמי וכו' ממנה ליה. נמתק במחנה כ"ו: [ה] ד"ח וכו' שאסור ליכנס במחנה שכניה: וכו' אפי' אח"כ מה"ז הכי חתרי. וכו' אפי' שמה"ז שהאריץ בהגבה' ופי' דב"י מוס' אלה המתואים:

הגהות התוספות

- דעיור זה שייך לעמוד הקודם אחר ד"ה אחר אפי' וע"י כפי' הראש"ש י"ז. 2. י"ז ועל נקודת אהל לפני ה'. 3. י"ז ואל דלע"א. 4. י"ז. 5. י"ז. 6. מיפת חבל על חיבת נחמר נמתק. וי"ל כלומר: 7. י"ז רעה במחנה. 8. י"ז הוא אסור. 9. י"ז עז טומאתו זו לנגות מחוסר כפורים עשוק כ"ו: 10. י"ז וסמך ומיפת ומשני נמתק. 11. י"ז משני דברים, ממנה שהיו כ"ו: 12. י"ז פתח חל. 13. י"ז פירשו. 14. חיבת כוז נמתק. 15. י"ז ואחרי.

מוסף רש"י

במחנה ליה. כל ה' בימת חוץ לחמת העזרה (פסחים טו.) דהא עזרת נשים וע"י שער קטור ל"ז נתקשרו בקדושתו

קורה והי כן כשלא רב הכיט

הקלטים ממנה שכניה, והלוים יתנו קציב למשכן העדות (במדבר א') זה ממנה ליה, והבגלים ג' פסוקות זה ממנה ישאל, ומשה

שאין לנהוג במחנה ביוון שהרי אומר לא תעלה במעלות אפי' בשעת עבודה הוזהרה תורה שלא תגלה ערותך ולעצים ולאבנים כ"ש שלא יגלה פתח אהל מועד ובספרי אין כתוב בו ר' יאשיה או' אלא כולה מדברי ת"ק והכי איתא התם או אינו אלא פני אהל מועד אחרת דרך ביוון הוא או אינו אלא פתח אהל מועד ממש כלומר שאין להוציא הפסוק משמעותו שבביל סברא ת"ל ולא תעלה במעלות: ולא מי שמחוסר לקיחה הבאה ותמינה וזה מחוסר הבאה מפני אהל מועד עד מקום שהוא מבלשנת הכותרים תמיה לי ומגילן שאינו מבלשו פני אהל מועד וכי תימא משום ביוון א"כ אפי' גלגלת למי: וגלה הנזיר פתח אהל מועד בומן שהוא פתוח דע"כ פני אהל מועד לאו דוקא שהוא במחנה ביוון. ונ"ל דס"ל דמגלה על שהוא תחת היכל לא אצטרף פני אהל מועד אלא לבומן שהוא פתוח: וגלה הנזיר ולא נזירה סבירא ליה דלפני אהל מועד היה מגלה דאי לא דוקא פני אהל מועד (יתלה) ורקוהו לגלח במקום צנוע ופליג

שלושה מינין פרק ששי נזיר

מנדי שערי ניקנור. שסס עולינ כל מחוסרי כפרה כדגרסינן במסכת סוטה בפרק קמח' (דף קי.) מעלינ אותה לשערי מזה"ל לשער ניקנור שסס משקינ את הסוטות ומטהרין את היולדות ומטהרין את המזוערעים וה"ה לשאר מחוסרי כפרה כגון זבין וזבות כדמפרש התם בגמ' [ת.]:

[היכא] הוו קיימי בשערי לוייה, ואילו בצמחנה לוייה אפי' מת עכמו היה יכול ליכנס והאי נזיר טומא מת היה והנמי אינו יכול ליכנס עד דעביד הערב שמש חלל מדהכל לאו דווקא התם נמי לאו דווקא לגבי זב ואפילו לא העריב שמשו כיוון דטביל יכול ליכנס לשס: ה"ג לעולם טבול יוס **על זב כוז דמי ואפ"ה כיון דמחוסר כפרה לא עייל ואי צמחנה לוייה קאי אמאי קרי ליה כ"ו**. כלומר דחזריה דרבי גלגל צדכי אשעיא קא מהדרי ליה לנזיר לעולם טבול יוס על זב כוז דמי ולא הו דוקיא דשמעמח' דצבטבילה והערב שמש קאי חלל ככפרה תליא מילתא. והאי דקא מותצית לך מנזיר טומא מת שנטמא דלזינו יכול ליכנס שס והכי מת עכמו יכול ליכנס ח' הא לא קשיא לע"ג דשאר טומאי מתיס ויכוליס ליכנס בצמחה לוייה האי נזיר טומא מת אינו יכול ליכנס משום מחוסר כפרה. והא נמי דלמרת מ"ט [דכתיב] אל פתח חל מועד דלמח' סבור דבעורה משתעי קר' דהיינו מחנה לוייה משום הכי קא פרכת מנדי שערי ניקנור כ"ו הא לא הוי דאי בצמחנה לוייה קא משתעי קר' [ומאי קרי ליה חל מועד הא תניא (וימח' דף סא). חלל מועד והא היכל חלל להכי כתב חלל מועד למימרח' מה התם כהיכל מחוסר כפרה לא עייל והכי משמע אימתי זכא לפני ה' דהיינו צמחנה לוייה בזמן שהוא רחוי לבא אל ג' חלל מועד דהניח' כפרתו הא חס לא הביא כפרתו לא. וא"ת והא מ"זרועין נכנסין בשערי ניקנור שסס מניין על הבהוות הא לא קשיא דביאה במקלח' לאו שמה ביאה: מנין. דמחוסר כפרה לא עייל: **דסניא טמא יהיה לרבוט טבול יוס**. שאינו צריך להביא כפרה ז': **לרבוט מחוסר כפרה**. ו'ואש"ג דהעריב שמשו אינו יכול ליכנס עד שיעיב' כפרתו: **מתני' שהטעת קודמת כול מקוס**. כדכתיב (ויקרא ה') והקריב את אשר לתעלת רשעונה וקיימח' לך (וזכוס) דף ק: ד' דלפילו חטאת העוף קודמת אף לעולת בהמה הוחיל ובשאר מקומות מנינו שהיא קודמת אף כאן בזויר תתא קודמת כדי שיהא זויר מגלה עליה: **ולא פירש**. אחי מהן לתעלת: **הרואיה לטמא**. כגון ככשה נקצה בן שנתה: **הרואיה לעולה**. ככש זכר בן שנתו: **והרואיה לשלמים**. חיל בן שמי שנים: **גב' פ"ר** וגלה הנזיר פתח חל מועד **בשלמים הכתוב מדבר**. על השלמים הוא אומר שיהא מגלה שהרי נחמר כאן פתח חלל מועד ולא מנינו שאר קדשים טעונין פתח חלל מועד חלל ולשלמים כגבד כשבייל שהן דרויין וכרבי יעזרה אמר שמואל ושחטו פתח חלל מועד בזמן שהוא פתוח ולא בזמן שהוא נעול מכאן לשלמים ששחטן קודם פתיחת דלתות ההיכל שפסולין (ערויין ז' ט:). **או אינו חלל פתח חלל מועד ז'**. בפתח ההיכל יהא מגלה חלל

בפתח ההיכל זהו דרך בזיון ואי אתה רשאי: **רבי יאשיה אומר אינו צריך**. לומר מנאין ש' שאסור דרך בזיון דמדוכתא אחריתי נפקא כדכתיב לא תעלה במעלות על מזבחי חלל דרך ככש שלא לנגות בשר ערוה עליו ק"ו שלא ינהוג זו דרך בזיון: **ר' יצחק אומר אינו צריך**. לומר דמשום שהוא בזיון לא יגלה ו'אפתח היכל שאפי' לא יהא זו בזיון אינו יכול לנגלח חלל מצדד הכתוב מעל פתח אהל מועד דכתיב ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש וגו' מי שאינו מחוסר אלא לקיחה ונתינה יצא זה שהוא מחוסר לקיחה הבאה בשלמים הכתוב מדבר או אינו אלא מועד ממש תלמוד לומר ולקח את שער ראש נזרו מקום שהיה מבשל שם היה מגלח אבא חנן אומר משום רבי אליעזר וגלח הנזיר פתח חלל מועד 'כל זמן שאין פתח חלל מועד פתוח אינו מגלח ר"ש שזורי אומר וגלח הנזיר פתח חלל מועד ולא נזירה שמא

עול'ה ושמיים ושוחט את השלמים ומגל'ח עייהם. וגרסה דעומ'ת משוס דרשטיין בגמ' וגלח פתח חלל מועד [במה שנחמר בן] חלל מועד דהיינו שלמים אחרי' ש' שאמר הכתוב שעל השלמים יגלח דין הוא שיקודמו וקשה א"כ למנה הקדים חטאת ועולה לשלמים': **רבי אליעזר אומר לא היה מגל'ח אלא על החטאת שהחטאת קודמת בכ"כ מקום לעולה ושמיים**. [כדאמרין'] בפרק כל התדיר (וזכוס ה'): **הרואייה לעוהתא**. ככשה: לעולה. ככש: לשלמים: חלל: (ט:)

כפרה כגון זב ומצודת יולדת שטומא יוצאה מגופו: ושוחט השלמים ומגלה עליהם כדפ' בגמ' משום דכתיב ושחטו פתח חלל מועד וכיון דמגלח על השלמים דין הוא שיקדמו ואש"ג דסדורא דקרא חטאת עולה ושלמים: שחטאת קודמת ככל מקום לעולה ושלמים כדתנן בבוהים פרק כל התדיר ודין הוא שיהלח על הראשון: ולא פירש איש' דכל הקרבנות צריך שיקרא להם הבעלים שם הסא לא צריך אלא אחר שאמר אלו לגיורתו הוי כאילו קרא שם לכל א' ואו דבכשה אינה ראויה אלא לחטאת וככש לעולה ואיל שלמים: ומשלת חתת הודו של ובה שלמים: היה מגלח במדינה אש"ג דכתיב וגלח פתח חלל מועד לאו דוקא כדמפר' בגמ'. לא היה משלח חתת הודו כדירשי בגמ' משום דכתיב ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש מי שאינו מחוסר אלא לקיחה ונתינה יצא זה שפחוסר לקיחה והבאה מחוץ לירושלים חתת הודו אלא [בנזיר טהור]: הכל משלמים טהור במקדש ובמדינה וטמא במקדש חוץ מן הטמא שבמדינה כדפ' שער ראש נזרו ונתן על האש ודא אילכא בה: ר' יאשיה אומר אינו צריך. כלומר אינו צריך לאוסרו מסברא אלא מק"ו יש לדרוש

שער ניקנור

שער ניקנור. שהיא עזרת נשים ועד שס מחנה לוייה כדלמר בפסחים בפרק כילד לוילן (דף קסח:) שער ניקנור לא נמתקש [בדקות] מחנה שכניה ויש לו דין מחנה לוייה ועל כרחק הא [דכתיב וזח] לפני ה' שער ניקנור הוא [דאין לומר] לפני ה' בעורה ממנש שהרי מחוסר כפרה הוא [ואמרין] בצמויך עוד טומאתו זו לרבות מחוסרי כפוריס שחיבי כרת חס נכנס למחנה שכניה:

מכדי שערי ניקנור היכא קיימין בשערי לוייה (והרתיא מטמא מת בלבד אלא מטמא מת עצמו שנאמר ויוקח משה את עצמות יוסף עמו מאי עמו עמו במחיצתו עמו במחנה לוייה אלא (אמר אביי) טבול יום של זב כוז דמי ואפ"ה כיון דמחוסר כפרה לא עייל ואי במחנה לוייה קאי אמאי קא קרי ליה אהל מועד למימרא מה התם מחוסר כפרה לא עייל אף למחנה לוייה נמי מחוסר כפרה לא עייל והתם מגל'ה ר'רתיא מטמא יהיה לרבות טבול יום עוד טומאתו בו לרבות מחוסר כפרה: **מתני' הגלחת הטהורה הכיצד** היה מביא ג' בהמות חטאת עולה ושלמים ושוחט את השלמים ומגל'ח עליהם דברי רבי יהודה רבי אלעזר אומר לא היה מגל'ח אלא על החטאת ושהחטאת קודמת בכל מקום (ויאם גלח על ח') אחת משלשתן יצא ר'שב"ג אומר יהביא ג' בהמות ולא פירש הראויה לחטאת תקרב חטאת לעולה תקרב עולה לשלמים תקרב שלמים: **גב' ת"ר** וגל'ח הנזיר פתח חלל מועד וגו' בשלמים הכתוב מדבר אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו אלא פתח חלל מועד ממש אמרת אם כן דרך ביוון הוא ואו רבי יאשיה אומר אינו צריך הרי אמרה תורה **לא תעלה** במעלות על מזבחי ק"ו לדרך ביוין (ט') **לא"א** במדרש בפרשה נשא (ד' רמ"ב) וגלח הנזיר רבי יאשיה אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו וכו' אם כך אמרה תורה **לא תעלה** וכו' ק"ו לדרך שלא יגלח פתח חלל מועד אלא בשלמים הכתוב מדבר] **ר' יצחק** אומר אינו צריך הרי הוא אומר **ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש וגו'** מי שאינו מחוסר אלא לקיחה ונתינה יצא זה שהוא מחוסר לקיחה הבאה בשלמים הכתוב מדבר או אינו אלא מועד ממש תלמוד לומר שקרא את שער ראש נזרו ומש"ס דברי ר'אמר' צדכי דרז נחמן ממנה יי שהיו [לחומרים מסבדת לבס] חלמ'ה קסבר טבול יוס דזב כז ומשהי' שלח פירשהי' הישן היה מוכח דטבול יוס כזב' (אסור) דזב אסור ליכנס חל פתח חלל מועד ומזי יכול ליכנס צמחנה שכניה שהרי לאו מחוסר כפוריס הוא דלל מקרי מחוסר כפוריס חלל למי שטומאה יונאה מגופו: **תגל'חת טהורה ביצד מביא חטאת**

עול'ה ושמיים ושוחט את השלמים ומגל'ח עייהם. וגרסה דעומ'ת משוס דרשטיין בגמ' וגלח פתח חלל מועד [במה שנחמר בן] חלל מועד דהיינו שלמים אחרי' ש' שאמר הכתוב שעל השלמים יגלח דין הוא שיקודמו וקשה א"כ למנה הקדים חטאת ועולה לשלמים': **רבי אליעזר אומר לא היה מגל'ח אלא על החטאת שהחטאת קודמת בכ"כ מקום לעולה ושמיים**. [כדאמרין'] בפרק כל התדיר (וזכוס ה'): **הרואייה לעוהתא**. ככשה: לעולה. ככש: לשלמים: חלל: (ט:)

עול'ה ושמיים ושוחט את השלמים ומגל'ח עייהם. וגרסה דעומ'ת משוס דרשטיין בגמ' וגלח פתח חלל מועד [במה שנחמר בן] חלל מועד דהיינו שלמים אחרי' ש' שאמר הכתוב שעל השלמים יגלח דין הוא שיקודמו וקשה א"כ למנה הקדים חטאת ועולה לשלמים': **רבי אליעזר אומר לא היה מגל'ח אלא על החטאת שהחטאת קודמת בכ"כ מקום לעולה ושמיים**. [כדאמרין'] בפרק כל התדיר (וזכוס ה'): **הרואייה לעוהתא**. ככשה: לעולה. ככש: לשלמים: חלל: (ט:)

עול'ה ושמיים ושוחט את השלמים ומגל'ח עייהם. וגרסה דעומ'ת משוס דרשטיין בגמ' וגלח פתח חלל מועד [במה שנחמר בן] חלל מועד דהיינו שלמים אחרי' ש' שאמר הכתוב שעל השלמים יגלח דין הוא שיקודמו וקשה א"כ למנה הקדים חטאת ועולה לשלמים': **רבי אליעזר אומר לא היה מגל'ח אלא על החטאת שהחטאת קודמת בכ"כ מקום לעולה ושמיים**. [כדאמרין'] בפרק כל התדיר (וזכוס ה'): **הרואייה לעוהתא**. ככשה: לעולה. ככש: לשלמים: חלל: (ט:)

עול'ה ושמיים ושוחט את השלמים ומגל'ח עייהם. וגרסה דעומ'ת משוס דרשטיין בגמ' וגלח פתח חלל מועד [במה שנחמר בן] חלל מועד דהיינו שלמים אחרי' ש' שאמר הכתוב שעל השלמים יגלח דין הוא שיקודמו וקשה א"כ למנה הקדים חטאת ועולה לשלמים': **רבי אליעזר אומר לא היה מגל'ח אלא על החטאת שהחטאת קודמת בכ"כ מקום לעולה ושמיים**. [כדאמרין'] בפרק כל התדיר (וזכוס ה'): **הרואייה לעוהתא**. ככשה: לעולה. ככש: לשלמים: חלל: (ט:)

כפרה כגון זב ומצודת יולדת שטומא יוצאה מגופו: ושוחט השלמים ומגלה עליהם כדפ' בגמ' משום דכתיב ושחטו פתח חלל מועד וכיון דמגלח על השלמים דין הוא שיקדמו ואש"ג דסדורא דקרא חטאת עולה ושלמים: שחטאת קודמת ככל מקום לעולה ושלמים כדתנן בבוהים פרק כל התדיר ודין הוא שיהלח על הראשון: ולא פירש איש' דכל הקרבנות צריך שיקרא להם הבעלים שם הסא לא צריך אלא אחר שאמר אלו לגיורתו הוי כאילו קרא שם לכל א' ואו דבכשה אינה ראויה אלא לחטאת וככש לעולה ואיל שלמים: ומשלת חתת הודו של ובה שלמים: היה מגלח במדינה אש"ג דכתיב וגלח פתח חלל מועד לאו דוקא כדמפר' בגמ'. לא היה משלח חתת הודו כדירשי בגמ' משום דכתיב ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש מי שאינו מחוסר אלא לקיחה ונתינה יצא זה שפחוסר לקיחה והבאה מחוץ לירושלים חתת הודו אלא [בנזיר טהור]: הכל משלמים טהור במקדש ובמדינה וטמא במקדש חוץ מן הטמא שבמדינה כדפ' שער ראש נזרו ונתן על האש ודא אילכא בה: ר' יאשיה אומר אינו צריך. כלומר אינו צריך לאוסרו מסברא אלא מק"ו יש לדרוש

כפרה כגון זב ומצודת יולדת שטומא יוצאה מגופו: ושוחט השלמים ומגלה עליהם כדפ' בגמ' משום דכתיב ושחטו פתח חלל מועד וכיון דמגלח על השלמים דין הוא שיקדמו ואש"ג דסדורא דקרא חטאת עולה ושלמים: שחטאת קודמת ככל מקום לעולה ושלמים כדתנן בבוהים פרק כל התדיר ודין הוא שיהלח על הראשון: ולא פירש איש' דכל הקרבנות צריך שיקרא להם הבעלים שם הסא לא צריך אלא אחר שאמר אלו לגיורתו הוי כאילו קרא שם לכל א' ואו דבכשה אינה ראויה אלא לחטאת וככש לעולה ואיל שלמים: ומשלת חתת הודו של ובה שלמים: היה מגלח במדינה אש"ג דכתיב וגלח פתח חלל מועד לאו דוקא כדמפר' בגמ'. לא היה משלח חתת הודו כדירשי בגמ' משום דכתיב ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש מי שאינו מחוסר אלא לקיחה ונתינה יצא זה שפחוסר לקיחה והבאה מחוץ לירושלים חתת הודו אלא [בנזיר טהור]: הכל משלמים טהור במקדש ובמדינה וטמא במקדש חוץ מן הטמא שבמדינה כדפ' שער ראש נזרו ונתן על האש ודא אילכא בה: ר' יאשיה אומר אינו צריך. כלומר אינו צריך לאוסרו מסברא אלא מק"ו יש לדרוש

מה.

עין משפט ונר מצוה

צד א ב מיי פ"ו מהל' בית הכמיה הלכה טו ופ"ג מהל' ביולת מקדש הל' ד סמג גליון ז'

צד ג ד מיי פ"ג מהל' ביולת מקדש הל' ז ופ"ו מהל' בית הכמיה הל' יח:
צד ה מיי פ"ח מהל' מרות הל' א סמג עשין קטו:
צז ו מיי שס הל' ז וע"ש צבי"ג ומיי פ"ט מהל' ממידן ומוספין הל' ו':

צח ז מיי פ"ח מהל' מרות הל' ב סמג עשין קטו:
צט ח מיי שס הל' א סמג שס:

ק ט י מיי שס הלכה ג:

תורה אור השלם

- ↑ ויקח משה את עצמות יוסף עמו כ"י השבע השביעי את בני ישראל לאמר פקד יפקדו אלהים אתכם והעליכם את עצמותי מזה אתכם:
שמות יג ט
- ↑ כל הגזע בנות גיפוש הקאדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן ה' טמא ונכרתה הגיפוש ההוא מישראל כ"י נודה לא רוק עקלו טמא ירהי' עוד טמאנהו: במדבר ט יג
- ↑ וגלח הנזיר פתח חלל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: במדבר ו יח
- ↑ וסקור ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח חלל מועד וירקבו בני ארץ הבהנים את הדם על המזבח קב"ב ויקרא ג ב
- ↑ ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה עירוןך עליה: שמות כ כב
- ↑ וגלח הנזיר פתח חלל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: במדבר ו יח

פי' הראש"ש

מועד הכי נמי: אימתי הוא מביא. כשטבל או העריב בשש"ו: מכדי שער נקנור וכו' והתם דאי א"א כלל לרקוק דער יום התי' אסור ליכנס אלא הא דכתיב וביום התי' יביא לא לאוסרו ליכנס קודם אלא להודיע זמן הבאת קרבנותו ואפי' גבי זב מגיל לתנא דאסור לנטוס: אלא אמר אביי טבול [יום] דוב לאו כוז דמי וטבול יום דוב בעל ב' ראיות כיון דלאו מחוסר כפרה הוא לאחר שטבל מתור לנטוס למחנה ליה וברייאא לא מיימורא דקרא דייק דאודויה דקרא למכתב הכי ובא לפני ה': ואפ"ה. דטבול יום דוב בעל ב' ראיות מתור לנטוס האי טבול יום דבעל ג' ראיות אסור ליכנס: האי במחנה ליה קאי ואמאי קרי ליה פתח חלל מועד כל' האי דפשיטא ליה לתנא דאסור ליכנס לשער ניקנור עד שיטביל ועיבר שמשו מקרא קא דייק.

דמחוסר כפרה למחנה ליהי' בשער ניקנור דמחוסר כפוריס אסור לנטוס למחנה שכניה: ואמאי קרי ליה חל מועד למימרא מה אהל מועד מחוסר כפרה לא עייל אש"ג דהעריב שמשו אף החם נמי פ"י בשער ניקנור פ"י האי מחוסר כפוריס כיון דלא העריב שמשו דאיכא תרתי מחוסר כפרה וטבול יום לא עייל דהתיא טמא יהיה כפ' זאת חוקת ב'ם פרה כתיב לרבות טבול יום שאסור לנטוס למחנה שכניה עוד וטומאתו בו לרבות מחוסר כפרה כגון זב ומצודת יולדת שטומא יוצאה מגופו: ושוחט השלמים ומגלה עליהם כדפ' בגמ' משום דכתיב ושחטו פתח חלל מועד וכיון דמגלח על השלמים דין הוא שיקדמו ואש"ג דסדורא דקרא חטאת עולה ושלמים: שחטאת קודמת ככל מקום לעולה ושלמים כדתנן בבוהים פרק כל התדיר ודין הוא שיהלח על הראשון: ולא פירש איש' דכל הקרבנות צריך שיקרא להם הבעלים שם הסא לא צריך אלא אחר שאמר אלו לגיורתו הוי כאילו קרא שם לכל א' ואו דבכשה אינה ראויה אלא לחטאת וככש לעולה ואיל שלמים: ומשלת חתת הודו של ובה שלמים: היה מגלח במדינה אש"ג דכתיב וגלח פתח חלל מועד לאו דוקא כדמפר' בגמ'. לא היה משלח חתת הודו כדירשי בגמ' משום דכתיב ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש מי שאינו מחוסר אלא לקיחה ונתינה יצא זה שפחוסר לקיחה והבאה מחוץ לירושלים חתת הודו אלא [בנזיר טהור]: הכל משלמים טהור במקדש ובמדינה וטמא במקדש חוץ מן הטמא שבמדינה כדפ' שער ראש נזרו ונתן על האש ודא אילכא בה: ר' יאשיה אומר אינו צריך. כלומר אינו צריך לאוסרו מסברא אלא מק"ו יש לדרוש

כפרה כגון זב ומצודת יולדת שטומא יוצאה מגופו: ושוחט השלמים ומגלה עליהם כדפ' בגמ' משום דכתיב ושחטו פתח חלל מועד וכיון דמגלח על השלמים דין הוא שיקדמו ואש"ג דסדורא דקרא חטאת עולה ושלמים: שחטאת קודמת ככל מקום לעולה ושלמים כדתנן בבוהים פרק כל התדיר ודין הוא שיהלח על הראשון: ולא פירש איש' דכל הקרבנות צריך שיקרא להם הבעלים שם הסא לא צריך אלא אחר שאמר אלו לגיורתו הוי כאילו קרא שם לכל א' ואו דבכשה אינה ראויה אלא לחטאת וככש לעולה ואיל שלמים: ומשלת חתת הודו של ובה שלמים: היה מגלח במדינה אש"ג דכתיב וגלח פתח חלל מועד לאו דוקא כדמפר' בגמ'. לא היה משלח חתת הודו כדירשי בגמ' משום דכתיב ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש מי שאינו מחוסר אלא לקיחה ונתינה יצא זה שפחוסר לקיחה והבאה מחוץ לירושלים חתת הודו אלא [בנזיר טהור]: הכל משלמים טהור במקדש ובמדינה וטמא במקדש חוץ מן הטמא שבמדינה כדפ' שער ראש נזרו ונתן על האש ודא אילכא בה: ר' יאשיה אומר אינו צריך. כלומר אינו צריך לאוסרו מסברא אלא מק"ו יש לדרוש

